

Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága

Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/923-0/2013</u>	
Érkezett: <u>2013 JÚN 12.</u>	
Példány: <u>2</u>	Kezelőiroda:
Melléklet: <u>irethetey</u>	<u>de</u>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] – a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, [REDACTED] ügyvéd [REDACTED] útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján, a törvényes határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a 2013. április 05. napján kézbesített Debreceni Törvényszék 1.Pf.20161/2013/2. számú végzésének alaptörvényellenességét és semmisítse meg, mivel sérti az indítványozó alkotmányos jogát, a „Nemzeti Hitvallásba” foglalt **igazság kiteljesítésének**, valamint a **jogszabályok értelmezésének** Alaptörvényben szereplő követelményeinek figyelmen kívül hagyása miatt, továbbá a bíróság **jogalkalmazása** álláspontom szerint ellentétes az Alaptörvény 28. cikkelyében meghatározottakkal is.

[REDACTED] felperes keresetet nyújtott be [REDACTED] szám alatti lakos ellen, amelyben házastársi közös vagyon megosztása címén követelt 1.700.000.-Ft-ot. Előadása szerint ezen összeg a 2001. május 04-én eladásra került, [REDACTED] kizárólagos tulajdonát képező [REDACTED] szám alatti lakóingatlan vételárának a fele. A per [REDACTED] 2010. június hó 09. napján történt elhalálozása miatt félbeszakadt, amelyet a Debrecen Városi Bíróság 3.P.20.153/2009/23. számú végzésével 2010. december hó 07. napján megállapított.

Még ezen perben, a vételárnak az életközösségük megszakadását megelőző időszakban történő meglétének bizonyítására hívta fel a Tisztelt Városi Bíróság a felperest, aki a 2010. április 14-én kelt és az iratokhoz is csatolt nyilatkozatában arra hivatkozott, miszerint az alperes az adásvételt követően a vételárból 3.000.000.-Ft-ot a Raiffeisen Banknál helyezett el, befektetési jegy vásárlásával. Becsatolta a pénzügyi intézet pénztárbizonylatát okirati bizonyítékként, amelynek tanúsága szerint [REDACTED] az adásvételi szerződés aláírásának napján vette meg a befektetési jegyeket (csatolva I. szám alatt). Egyidejűleg a bizonyított összeg mértékére való tekintettel, a felperes leszállította keresetét 1.500.000.-Ft-ra és a Ptk. szerinti kamatok megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

A per félbeszakadását követően a felperes perbe hívta [REDAKTOR] törvényes örökösét, [REDAKTOR] szám alatti lakost, aki többszöri eredménytelen idézés miatt nem jelent meg a tárgyalásokon. Erre hivatkozással a Tisztelt Városi Bíróság 3.P.21.137/2011/7. számú, 2011. november 30-án kelt ítéletével (csatolva II. szám alatt) a felperes kérelmének helyt adott és az ítélet kijavítását követően 1.700.000.-Ft megfizetésére kötelezte az alperest (csatolva III. szám alatt). Az eredménytelen kézbesítésre való tekintettel, az ítéletek 2012. április 05. napján jogerőre emelkedtek.

Az alperes a kézbesítésekről való értesítést követően 2012. június 22. napján személyesen vette át az eljárás során született valamennyi iratot, majd ezek alapján 2012. szeptember 25. napján perújítási kérelmet terjesztettem elő. Keresetemet elsődlegesen a Pp. 260. § (1) bekezdés c./ pontjára alapítottam hivatkozva arra, hogy **a perben hozott ítéletet megelőzően, ugyanarra jogra nézve már korábban jogerős ítéletet hozott a bíróság.**

[REDAKTOR] felperes és [REDAKTOR] I. r. alperes házasság felbontása és házastársi vagyon- és tulajdonközösség megszüntetése iránti perben a Debreceni Városi Bíróság 2006. március 29-én kelt 15.P.21.251./2002/147. számú ítéletében részletesen rendelkezett a közös vagyon megszüntetéséről (csatolva IV. szám alatt). Ezen döntést a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 1.Pf.20.564/2006/14. számú 2006. november 23. napján kelt ítéletével, a jelen per tárgyat érintően is jóváhagyta (csatolva V. szám alatt).

Az ítéletekből is megállapítható tényállás szerint, a [REDAKTOR] szám alatti ingatlan adásvételi szerződése - mint arra már korábban is hivatkoztam - 2001. május 04-én jött létre és ugyanezen a napon [REDAKTOR] 3.000.000.-Ft értékben vásárolt ún. „Raka” befektetési jegyeket a Raiffeisen Banknál, amellyel a felperes a későbbi perben bizonyította a vételárra vonatkozó igényét.

A felperes és [REDAKTOR] életközössége 2002. januárjában szakadt meg és [REDAKTOR] ezt követően adta be keresetét a házasság felbontására, (csatolva VI. szám alatt). A keresetben vagyonmérleget is előterjesztett, amelynek 5. oldalán 111./ sorszám alatt Raiffeisen kötvényalapot (Raka alap) is feltüntetett. A fentiekben már hivatkozott Debreceni Városi Bíróság 15.P.21.251/2002/147. számú ítéletének indoklása szerint (14. oldal VIII.) Mikó Zoltán 2002. januárjában még rendelkezett 1.392.655.-Ft befektetési jeggyel, amelyet 2002. április 03-án váltott vissza. Továbbá 17. oldal X. fejezet „A felek vagyonának összegzésénél” is feltüntetésre került a befektetési jegy és annak értéke. Ennek figyelembevételével került megosztásra a közös vagyon és ezzel együtt kötelezte [REDAKTOR] a házastársi tulajdon és vagyonközösség megszüntetése jogcímén fizetésre.

A fentiekből megállapítható, miszerint [REDACTED] a 2009. január 15-én Debreceni Városi Bírósághoz benyújtott keresetében valótlan állított azzal, hogy a korábbi perben az adásvételből befolyt bevétel nem lett elszámolva. Saját maga bizonyította be, miszerint tudomással bírt arról, hogy az ingatlan eladását követően [REDACTED] befektetési jegyet vásárolt 3.000.000.-Ft értékben, amely az életközösség megszűnésének időpontjára lecsökkent, mivel azt életközösségük fennállása alatt közösen felhasználták. **A megmaradó 1.392.655.-Ft ugyanakkor beszámításra, illetve elszámolásra került a korábbi perben, arról a bíróságok már jogerősen döntöttek.**

Perújítási keresetemet másodlagosan a Pp. 260. § (1) bekezdés a./ pontjára alapítottam, miszerint olyan jogerős bírói határozatra hivatkoztam, amelyet a bíróság nem vett figyelembe, nem bírált el és ennek eredménye az alperesre nézve kedvezőbb határozatot eredményezhetett volna. E körben bizonyítást terjesztettem elő a Pp. 260. § (2) bekezdése szerinti, a kézbesítéssel összefüggő saját hiba kimentése érdekében is.

A fentiek alapján a Debreceni Városi Bíróság 15.P.23 481/2012/13-I. számú végzésével a másodlagos kereseti kérelmem alapján a perújítást megengedte (csatolva VII. szám alatt).

Indoklása szerint a Pp. 260. § (1) bekezdés c./ pontjára alapított hivatkozásomat azért nem fogadta el mint res iudicata, mivel álláspontja szerint alperesi bizonyítás kérdése, hogy a korábbi ítéletben szerepel-e a jelen perben követelt összeg. Ennek megfelelően döntését a Pp. 260. § (1) bekezdés a./ pontjára alapította és összességében úgy értékelte, miszerint a perújításnak megvannak a feltételei.

A végzés ellen a felperes fellebbezést nyújtott be, amely alapján a Debreceni Törvényszék 2013. március 07-én kelt 1.Pf.20161/2013/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta és a perújítási kérelmemet elutasította (csatolva VIII. szám alatt).

Indoklása szerint az általam előterjesztett hivatkozások nem ténybeli hiányosságok, hanem jogalkalmazási hibának tekintette, amely kiküszöbölésére a perújítás nem alkalmazható. Álláspontjának alátámasztására hivatkozik a Legfelsőbb Bíróság eseti határozataira, amelyek megítélésem szerint jelen esetben nem megfelelőek. A BH. 1996. évi 605. számú jogesete szerint „A Pp. 260. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerint a jogerős ítélet ellen perújításnak van helye, ha a fél oly tényre vagy bizonyítékra, illetőleg olyan jogerős bírói vagy más hatósági határozatra hivatkozik, amelyet a bíróság a perben nem bírált el, feltéve, hogy az - elbírálás esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezhetett volna. Az elsőfokú bíróság végzésében helyesen állapította meg, hogy a perújító I. r. alperes által a perújítás okaként hivatkozott tények és bizonyítékok nem feleltek meg a Pp. fenti rendelkezése szerint a perújítás megengedhetősége

[REDACTED]

követelményeinek. Azok helyes értékelésével állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az I. r. alperes **a jogerős ítélet jogi álláspontját kívánta támadni, márpedig jogkérdésben perújításnak nincs helye.** Az előterjesztett perújítási kérelem elsődlegesen az ítélt dologra, még másodlagosan az önhiba kizárásával, a korábbi bírósági határozatra történő hivatkozással került előterjesztésre, így nem a bíróság jogi álláspontját, jogértelmezését vitattam, hanem az elbírálást befolyásoló tények figyelmen kívül hagyását.

Szintén nem megfelelő hivatkozás a BH. 1997. évi 538. számú jogesete, mivel az azonos tényállású, de más ügyben hozott jogerős döntést zár ki a perújítás indoklásának köréből. „A jogerős ítélet jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy a felperesek perújítási kérelmében megjelölt perújítási ok nem szolgálhat perújítás alapjául. A jogerős bírói vagy más hatósági határozat mint perújítási ok általában akkor használható, ha olyan kérdésre vonatkozik, amely a pernek előkérdése. Ez azt jelenti, hogy **a jogerős bírói ítéletnek a perben eldöntendő kérdéssel olyan összefüggésben kell állnia, hogy a kapcsolat magára az érdemi döntésre kihat.**” Ezzel szemben jelen esetben pontosan a perújítás megalapozottságát támasztja alá a hivatkozás, mivel az eldöntendő kérdéssel a korábbi, ugyanezen ügyben hozott határozat összefüggésben van és a kettős elbírálás elkerülése érdekében kihat az érdemi döntésre.

Szintén nem tartom megalapozottnak a BH. 2003. évi 285. számú jogesetre való hivatkozást, mivel ez egyértelműen és kizárólag csak a Pp. 260. (1) a./ pontjának értelmezésére vonatkozik és nem alkalmas az általam hivatkozott Pp. 260. (1) bekezdés c./ pontjának magyarázatára.

A felperes és [REDACTED] válóperében született első és másodfokú ítéletekből egyértelműen megállapítható, hogy az eladott ingatlan vételárából vásárolt ún. „Rakka” befektetési jegyekről a bíróság már korábban döntött. Ezt egyébként a felperes által becsatolt pénztár bizonylat is egyértelműen bizonyította, így a perújítás körében ezek már ténynek tekintendők, külön bizonyítást nem szükséges lefolytatni. Nem megalapozott a Debreceni Törvényszék azon álláspontja, miszerint ha a bíróság a korábbi döntésekben foglaltakat figyelmen kívül hagyja, azt jogalkalmazói hibaként lehet értelmezni, mivel **így nem teszi lehetővé, hogy a valós tények, az ítélt dolog és ebből következően a jogi igazság egy későbbi eljárásban érvényesüljön, az Alaptörvény megfogalmazása szerint kiteljesüljön.**

A fentiekből megállapítható, miszerint Debreceni Törvényszék megítélése szerint jelen ügyben jogalkalmazói hibának minősül, ha a perújítást kezdeményező fél ítélt dologra vagy olyan bírósági határozatra hivatkozik, amelyet a bíróságnak az előzményi ügyek ismeretében fel kellett volna ismernie, ezért álláspontom szerint **ellentétes az Alaptörvény 28. cikkelyében foglalt, a jogalkotói céloknak megfelelő jogértelmezéssel is.**

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Ugyanakkor két hiba is történt, hiszen még a kijavított ítélet sem helyes, a felperes keresetében követelt összeg leszállítása miatt. A per során az előterjesztett pénztári befizetési bizonylat tartalmának megfelelően, a felperes keresetét 1.700.000.-Ft-ról 1.500.000.-Ft-ra csökkentette, ennek ellenére még a kijavított döntésben is 1.700.000.-Ft lett megállapítva, amely szintén bizonyítja a döntés megalapozatlanságát. Álláspontom szerint lényegesen magasabb jogpolitikai cél fűződik ahhoz, hogy az igazságszolgáltatás rendszerében felmerülő és felismerhető hibák kijavításra kerüljenek, mint jogalkalmazói kérdésnek tekintve, egyértelmű beazonosításuk ellenére fennmaradjanak.

A fentiekből egyértelműen kitűnik, hogy eljárási kérdések értelmezése került az ügy megítélésében relevánssá, miközben az igazság megállapítása a Törvényszék legjobb szándéka ellenére sem teljesedett ki, miszerint a per tárgyát képező összeghez már a felperes egyszer jogerős ítélet alapján hozzájutott és ez külön bizonyítás nélkül is felismerhető. Álláspontom szerint ez ellentétes az Alaptörvény „Nemzeti Hitvallásában” foglalt igazság kiteljesítésének céljával, miszerint „Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.”

A fentiekhez kapcsolódóan az Alaptörvény 28. cikkelye szerint „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.” **Az Alaptörvény hitvallása egyértelműen a polgároknak és az államnak közös céljaként jelöli meg többek között az igazság kiteljesítését, amelyet a jogalkalmazás során az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezni.** Így jelen perújítás elutasítása kapcsán mérlegelendő, hogy a felismerhető és egyértelmű joghátrány kiküszöbölése helyett, amely a ténybeli igazság kiteljesítését jelentené, fontosabb szempont-e annak eldöntése, miszerint ténykérdés vagy jogalkalmazási hiba egy korábbi jogerős ítélet figyelmen kívül hagyása.

A jogszabályok szövegének jogalkalmazása során az Alaptörvény elsősorban a jogalkotás céljával való összhang szerinti értelmezést jelöli meg, így álláspontom szerint a Tisztelt Debreceni Törvényszék indoklásában kifejtett álláspontja jelen esetben nem felel meg maradéktalanul az Alaptörvény 28. cikkelyében foglaltaknak. Ugyanis a perújítást elutasító végzés indoklása szerint, a nem fellebbviteli jellegű perorvoslati lehetőség az alapeljárás ténybeli hibáinak és nem az esetleges jogalkalmazási hibák kiküszöbölésére szolgál. A Pp. 261.§. (1) c./ pontjával a jogalkotói célja kifejezetten az volt, hogy a perújítást kezdeményező fél ne csak el nem bírált tényekre hivatkozhatson, hanem ugyanazon jogra vonatkozóan hozott korábbi jogerős ítéletre is. Álláspontom szerint, a Tisztelt Debreceni Törvényszék a jogszabály értelmezésénél ezen jogalkotói szándékot kirekesztette megítélése köréből és leszűkítette az ügy elbírálását, a ténybeli vagy jogalkalmazási hiba kiküszöbölésének mérlegelésére. Ugyanakkor a korábbi jogerős bírósági határozat rendelkezése, jelen per szempontjából már ténynek minősül, az

abban foglalt érdemi döntésre perújítást kezdeményező fél hivatkozhat és nem lehet hátránya abból, hogy a bíróság ezt nem vette észre.

Álláspontom szerint a Tisztelt Debreceni Törvényszék az Alaptörvény 28. cikkelyének második mondatát sem vette figyelembe döntésénél, miszerint *„Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”* Ugyanis a Pp. 260. § c./ pontja egyértelműen a res iudicata, vagyis az ítélt dologra való hivatkozás jogi alapját teremti meg, így annak értelmezésekor abból kell kiindulni, hogy korábban a jelen per tárgyát képező követelés vonatkozásában hozott-e már a bíróság jogerősen döntést. A józan ész követelménye szerint ez egy belátható és felismerhető ténykérdés, amely egy korábbi bírósági döntésből külön bizonyítás nélkül is megismerhető. A felperes által szolgáltatott ún. „Rakka” befektetését bizonyító okirat alapján egyértelműen megállapítható, miszerint ezen vagyoni elemről már jogerős döntés született, így ezt a felperes részéről újból követelni az örökösztől nem erkölcsös. **A perújítás megengedhetőségének elutasításával a felperes kétszer jut ugyanazon vagyonhoz, amely szintén sérti az Alaptörvény jogértelmezésre vonatkozó erkölcsi kitételét.**

Külön kitér az indoklás a kézbesítés vélelem megdöntésének mulasztására is, miközben erre nem hivatkoztam a perújítási kérelmemben, de tekintettel arra, hogy ennek jelentőséget tulajdonít, e körben az alábbiakat adom elő.

Egyrészt, álláspontom szerint nem minősül a kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelem érdemi jogorvoslati lehetőségnek, ezért nem zárja ki jelen alkotmányjogi panasz benyújtásának lehetőségét. Másrészt, a Debreceni Törvényszék hivatkozásai a kézbesítési vélelem megdöntéséről, csak a jogerősítő végzés esetében helytállóak, de az önálló jogorvoslatnak nem nyitja meg a lehetőségét. Továbbá, az alperesnek nem volt arról tudomása, miszerint a 2012. május 31-én kelt jogerősítő végzés kézbesítése a szokásos gyakorlattal ellentétben olyan gyorsan történt, hogy 2012. június 08-án már a felperes megindította a végrehajtási eljárást. Ugyanakkor a szükséges okiratok beszerzése sem tette lehetővé az igazolás előterjesztését, de álláspontom szerint ez semmilyen vonatkozásban nem érinti a perújítás és jelen alkotmányjogi panasz elbírálását.

A perújítás megengedhetőségének elutasításával az indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette és elvileg felülvizsgálati kérelmet előterjeszthetne, de a Kúria álláspontja szerint a megengedhetőség körében hozott bírói döntés nem minősül érdemi határozatnak, ezért elutasításra kerülne. Ugyanakkor ez a végzés álláspontom szerint a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, így ellene az alkotmányjogi panasz benyújtásának az Abtv. 27. §-a alapján van helye.

A per tárgyát képező követelés ingatlan vételára, amely befektetési jegyben testesült meg és a korábbi válóperben a felperest megillető része a bíróság rendelkezett, ez valóságosan már elszámolásra került. Ebből következően ténybeli igazság, hogy a felperes olyan igényt támasztott az alperessel szemben amelyről tudta, miszerint alaptalan és célja a jogellenes előnyszerzés volt. Tekintettel arra, hogy a perbeli követelés elszámolásának alapját a korábbi bírósági ítéletek képezték, ezért már az örökös perbehívását megelőzően is fel lehetett ismerni a kereset megalapozatlanságát. A jogi igazság mellett, a perújítási eljárásban annak az erkölcsi igazságnak is jelentőséget kellett volna tulajdonítani, amely az Alaptörvény „Nemzeti Hitvallásában” megfogalmazott, az igazság kiterjesztésére vonatkozik. Így jelen alkotmányjogi panaszom nem a bírói döntés jogszerűségének felülvizsgálatát célozza, hanem **a perújítást nem megengedő végzésben foglalt bírósági jogértelmezést, amely sérti a panaszos azon jogát, hogy az igazság kiteljesedjen, érvényesüljön.** Ugyanakkor, az Alaptörvény bíróságokkal szemben a jogalkalmazás és a jogértelmezés vonatkozásában támasztott elvárásainak konkrét jogesetben történő figyelmen kívül hagyása, szintén sértheti a panaszos alkotmányos alapjogát, hiszen a **perújításban felismerhető jogi igazság nem tud érvényesülni, ezzel szemben az erkölcsileg kifogásolható vagyongyarapodás felülvizsgálata elmarad.**

Jelen esetben nem arról van szó, hogy a panaszos szubjektív igazságérzete szerint, a bíróság nem megfelelően értelmezte a jogszabályt és bírálta el kérelmét, - ez egyébként nem is alapozná meg az alaptörvény-ellenességet - hanem **olyan objektív igazságra hivatkozom, amely a bíróságok korábbi döntései révén válik az Alaptörvény által már deklaráltan céljá. A panaszos alkotmányos alapjoga az igazság kiteljesítésének elérése az állammal közösen, amelyet sérthet az ezen célnak nem alárendelt és az Alaptörvény kritériumainak figyelmen kívül hagyásával történő bírósági jogértelmezés és jogalkalmazás.**

A fentiekben kifejtett álláspontom alapján

k é r e m

a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Debreceni Törvényszék 1.Pf.20 161/2013/2. számú végzésének alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg, ezzel lehetővé téve a perújítást.

Kelt: Debrecen, 2013. május 28.

Indítványozó képviselőjében:

[Redacted signature]

[Redacted signature]

[Redacted signature]

[Redacted signature]

Mellékletek:

- I. Befektetési jegy
- II. 3.P.21.137/2011/7. számú ítélet
- III. Kijavító végzés
- IV. 15.P.21.251/2002/147. számú ítélet
- V. 1.Pf.20.564/2006/14. számú ítélet
- VI. Keresetlevél
- VII. 15.P.23.481/2012/13. számú jegyzőkönyv
- VIII. 1.Pf.20 161/2013/2. számú végzés
- IX. Nyilatkozat
- X. Ügyvédi meghatalmazás

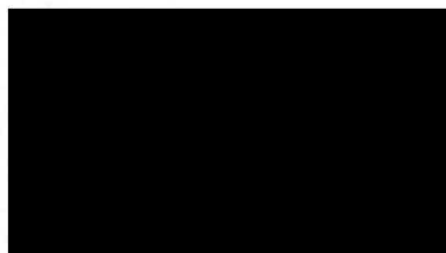
ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/923-0/2013.</i>	
Érkezett: <i>2013 JÚN 12.</i>	
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	db.

Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága
Debreceni Járásbíróság útján

DEBRECEN

DEBRECENI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
Az ügy száma:	
<i>3481/2412</i>	
Érkezett: <i>2013 MÁJ 30.</i>	
Pld.	Mell.
Leróva ill.	db.

ALKOTMÁNYJOGI PANASZ

sorszám alatti alperes

képviselőjében:

1.Pf.20161/2013/2. számú végzés
alaptörvény-ellenessége ügyében

7-10-54

ALCOHOLIC BEVERAGES	
THE JON 13	
1	2
3	4

ALCOHOLIC BEVERAGES
THE JON 13
1 2
3 4